

Georg Trakl

DEČAKU ELISU

Elise, kada se kos u crnoj šumi glasi,
ovo je propast tvoja.
Usne ti piju svežinu plavoga vrela u steni.

Trpi, kada ti čelo tiho krvari
prastare legende
i gatanje tamno ptičjeg leta.

Ti ipak ideš mekim koracima u noć,
okićenu purpurnim grozdovima,
i ruke pružaš lepše u plavetnilu.

Trnovit zvuči žbun
onde gde su ti mesečinaste oči.
O, Elise, otkada si već umro.

Telo ti je zumbul
u koji monah uranja voštane prste.
Crna pećina naše je ćutanje,

iz nje ponekad kroči blagosna zver
i polako obara teške kapke.
Na slepoočnice kaplje ti crna rosa,

poslednje zlato strošenih zvezda.

(S nemačkog preveo Branimir Živojinović)